

348

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1966 r.

w sprawie zasad i trybu finansowania oraz kontroli dotacji przedmiotowych.

Na podstawie § 18 pkt 2—4 uchwały nr 349 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 74, poz. 344) zarządza się, co następuje:

- § 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu będzie mowa o:
- 1) uchwale bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć uchwałę nr 349 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 74, poz. 344),
 - 2) prezydium wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonej z województw,
 - 3) wydziałach finansowych prezydiów właściwych rad narodowych — należy przez to rozumieć wydziały finansowe prezydiów rad narodowych właściwych terytorialnie dla jednostek gospodarczych.

Rozdział 1.

Dotacje przedmiotowe udzielane z kredytów budżetu centralnego.

§ 2. Dotacje przedmiotowe, o których mowa w § 3 ust. 1 oraz w § 5 ust. 1 uchwały, mogą być wypłacane, jak następuje:

- 1) dotacje przedmiotowe limitowane — jedynie w granicach ustalonej w budżecie kwoty dotacji na dany artykuł, z uwzględnieniem zmian dokonywanych na mocy przepisów zawartych w rozdziale 3 uchwały,
- 2) dotacje przedmiotowe nie limitowane — do wysokości kwoty wynikającej z faktycznej ilości sprzedanych artykułów dotowanych, z tym że w razie konieczności przekroczenia ustalonej w budżecie kwoty dotacji Ministerstwo Finansów uruchamia na wniosek ministerstw i rządów centralnych związków spółdzielczych zwiększone kredyty budżetowe, jeżeli zwiększenia takiego nie można dokonać w trybie § 2 zarządzenia nr 50 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1966 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego (Monitor Polski Nr 40, poz. 205).

§ 3. 1. Dotacje przedmiotowe, o których mowa w § 2, dla przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni, zwanych dalej „jednostkami gospodarczymi”, będą udzielane ministerstwu i centralnym związkowi spółdzielczym z kredytów budżetu centralnego.

2. Kredyty na dotacje przedmiotowe (ust. 1) będą otwierane i przekazywane w trybie §§ 19—24 przepisów o rachunkowości budżetowej, stanowiących załącznik do zarządzenia

Ministra Finansów z dnia 2 stycznia 1961 r. (Monitor Polski z 1961 r. Nr 17, poz. 87, z 1962 r. Nr 2, poz. 4 i z 1965 r. Nr 72, poz. 414).

§ 4. 1. Ministerstwa i centralne związki spółdzielcze przekazują kredyty na dotacje przedmiotowe:

- 1) dla państwowych jednostek gospodarczych rozliczających się z budżetem centralnym — zjednoczonym lub jednostkom równorzędnym,
- 2) dla państwowych jednostek gospodarczych rozliczających się z budżetami terenowymi — właściwym zjednoczonym przedsiębiorstw terenowych,
- 3) dla spółdzielczych jednostek gospodarczych — krajowym, wojewódzkim i okręgowym związkowi spółdzielczym.

2. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Zjednoczenia oraz krajowe, wojewódzkie i okręgowe związki spółdzielcze, o których mowa w § 4 ust. 1, zwane dalej „jednostkami rozliczającymi”, wypłacają jednostkom gospodarczym w granicach przekazanych kredytów budżetowych zaliczki na poczet należnych dotacji przedmiotowych.

2. Zaliczki wypłacane są w pierwszym dniu każdego miesiąca do wysokości $\frac{1}{3}$ kwoty dotacji przedmiotowych przewidzianej na dany kwartał.

3. Jednostki gospodarcze rozliczają się z jednostką rozliczającą z otrzymanej zaliczki na podstawie sporządzonych przez nie żądań zapłaty:

- 1) w zakresie artykułów objętych systemem cen fabrycznych — na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) w zakresie artykułów nie objętych systemem cen fabrycznych i usług — na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

4. W żądaniach zapłaty sporządzanych na formularzu:

- 1) według wzoru nr 1 — wyodrębnia się artykuły bądź ich grupy co najmniej w takiej szczegółowości, jaka została ustalona w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa i niektórych zasad jego wykonywania,
- 2) według wzoru nr 2 — wyodrębnia się wszystkie artykuły (usługi), na które zostaną ustalone jednostkowe stawki dotacji.

5. Żądania zapłaty należy sporządzać odrębnie dla wypłat dokonanych za rok ubiegły i odrębnie dla wypłat należnych za rok, w którym następuje wystawienie żądania zapłaty.

6. Żądania zapłaty powinny być przedstawione jednostce rozliczającej w ciągu 5 dni po upływie każdego miesiąca.

7. Jednostka rozliczająca obowiązana jest przy rozliczeniu sprawdzać dane zawarte w otrzymanyach żądaniach zapłaty.

8. Nie wykorzystana zaliczka, stanowiąca różnicę między:

- 1) kwotą zaliczek otrzymanych od początku roku a należną kwotą dotacji przedmiotowych, wynikającą z żądania zapłaty — podlega potrąceniu z zaliczki należnej za okres rozliczeniowy następujący po miesiącu, w którym złożone zostało żądanie zapłaty,
- 2) kwotą zaliczek otrzymanych w ciągu całego roku a należną kwotą dotacji za ten okres, wynikającą z żądań zapłaty — podlega zwrotowi do dnia 5 stycznia roku następnego.

§ 6. Dotacja przedmiotowa wypłacana na artykuł, który został zwrócony przez odbiorcę dostawcy bądź na który obniżono jednostkową stawkę dotacji przedmiotowej — powinna być rozliczona przez jednostkę gospodarczą w żądaniu zapłaty składanym jednostce rozliczającej w ciągu 5 dni po miesiącu, w którym nastąpił zwrot artykułu lub dokonano obniżenia jednostkowej stawki dotacji.

§ 7. Jednostki gospodarcze prowadzą ewidencję księgową otrzymanych zaliczek na poczet dotacji przedmiotowych na odpowiednim koncie rozrachunków, należnych zaś dotacji na odpowiednim koncie sprzedaży, z tym że w sprawozdawczości finansowej nie wlicza się dotacji przedmiotowych do obrotów ze sprzedaży.

§ 8. 1. W zakresie otrzymanych kredytów budżetowych oraz wydatków kasowych z tytułu dotacji przedmiotowych jednostki rozliczające prowadzą księgowość i sporządzają sprawozdania według zasad i trybu obowiązującego jednostki budżetowe, z tym że w księgowości analitycznej powinny wyodrębnić wypłaty dotyczące artykułów lub ich grup w takiej szczególności, w jakiej sporządza się żądania zapłaty (§ 5 ust. 4).

2. Do półrocznych i rocznych sprawozdań budżetowych jednostki rozliczające obowiązane są dołączać sprawozdania sporządzane:

- 1) w zakresie artykułów objętych systemem cen fabrycznych — na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia, nadając tytułowi formularza następujące brzmienie: „Sprawozdanie z otrzymanych i wypłaconych dotacji przedmiotowych w roku 196 . . . za okres od . . . do pokrywanych z kredytów budżetu centralnego”,
- 2) w zakresie artykułów nie objętych systemem cen fabrycznych i usług — na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia.

3. W sprawozdaniach wyodrębnia się artykuły (usługi) lub ich grupy w takiej szczególności, w jakiej sporządza się żądania zapłaty (ust. 1).

4. Odpisy sprawozdań, o których mowa w ust. 2 pkt 2, jednostki rozliczające nadzorujące jednostki gospodarcze objęte planowaniem terenowym przesyłają wydziałom finansowym prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 9. Ministerstwa i inne jednostki mające odrębną część w budżecie centralnym obowiązane są dołączać do właściwych sprawozdań budżetowych zestawienia zbiorcze na formularzach według wzorów stanowiących załącznik nr 1 i 3 do zarządzenia.

Rozdział 2.

Dotacje przedmiotowe finansowane z podatku obrotowego.

§ 10. 1. Przepisy §§ 11—19 dotyczą dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 3 ust. 3 uchwały, zwanych w dalszym ciągu „dotacjami”.

2. Ilekroć w §§ 11—19 i w załącznikach do tych przepisów jest mowa o artykułach, należy przez to rozumieć produkty w rozumieniu uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1483 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664).

§ 11. 1. Dotacji udziela się na artykuły przeznaczone na rynek krajowy, których cena fabryczna jest wyższa od ceny zbytu.

2. Dotację stanowi różnica między ceną fabryczną a ceną zbytu artykułów, o których mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Dotacje pokrywa się z należnego od jednostki gospodarczej podatku obrotowego.

2. W razie niemożności pokrycia dotacji w sposób określony w ust. 1 wskutek tego, że kwota dotacji jest wyższa od kwoty podatku obrotowego bądź że od jednostki gospodarczej podatek się nie należy, dotację pokrywa się w ciężar ogólnych dochodów budżetu centralnego z tytułu podatku obrotowego.

§ 13. 1. Jednostki gospodarcze wytwarzające artykuły, na które udziela się dotacji, obliczają podatek obrotowy i dotację na podstawie danych wynikających z prowadzonych przez te jednostki urzędów księgowych. W tym celu urządzenia te powinny zawierać dane potrzebne do prawidłowego obliczenia należnego podatku obrotowego i dotacji, w szczególności: rodzaj i ilość sprzedanych artykułów, jednostkową cenę zbytu i cenę fabryczną, wartość sprzedaży poszczególnych artykułów, obliczoną w cenach zbytu i w cenach fabrycznych, kwotę należnego podatku i kwotę dotacji, a jeśli chodzi o artykuły opodatkowane w formie stawek procentowych — obliczoną w cenach zbytu wartość sprzedaży, z podziałem na artykuły objęte jedną stawką podatkową, stawkę podatku oraz kwotę należnego podatku obrotowego.

2. Jeśli prowadzone przez jednostki gospodarcze urządzenia księgowe nie zawierają danych potrzebnych do prawidłowego obliczenia podatku obrotowego i dotacji (ust. 1), oblicza się podatek obrotowy i dotacje na podstawie rejestru podatku obrotowego i dotacji, prowadzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia oraz zgodnie z wytycznymi stanowiącymi załącznik nr 7 do zarządzenia. Rejestr ten powinien być zgodny z zapisami kont sprzedaży oraz ewidencją ilościową sprzedaży.

3. Wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w uzasadnionych wypadkach, na wniosek jednostki gospodarczej, wyrazić zgodę na odstępstwa od obowiązujących zasad prowadzenia rejestru (ust. 2), z tym że odstępstwa te nie mogą utrudniać kontroli prawidłowości obliczenia podatku obrotowego i dotacji ani wpływać na rodzaj i treść obowiązujących sprawozdań w zakresie podatku obrotowego i dotacji.

4. Jednostki gospodarcze prowadzące rejestr (ust. 2) zwolnione są na podstawie odrębnych przepisów od obowiązku sporządzania oraz przedstawiania wydziałowi finansowemu prezydium właściwej rady narodowej „Obliczenia podatku obrotowego uiszczanego w postaci różnicy cen” według wzoru nr 3 stanowiącego załącznik do § 1 pkt 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 14 maja 1954 r. w sprawie ustalenia i stosowania wzorów druków, przewidzianych w przepisach o podatku obrotowym i o podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarki uspołecznionej, oraz niektórych wzorów druków, przewidzianych w przepisach

o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-57, poz. 770).

§ 14. 1. Jednostki gospodarcze uiszczające podatek obrotowy w drodze potrącenia go przez Narodowy Bank Polski przy inkasie faktur mogą rozliczać podatek obrotowy od artykułów przeznaczonych na rynek krajowy i dotacje w sposób prowizoryczny, podając na fakturze kwoty podatku wynikające z zastosowania procentowej stawki do kwoty należności za sprzedane artykuły, podanej na fakturze. Stawkę powyższą określa się według następującego wzoru:

$$\frac{(a-b) \times 100}{c}$$

c

z tym że:

- a — odpowiada kwocie należnego od jednostki gospodarczej podatku obrotowego, wynikającej z kwartalnego wycinka jej planu techniczno-ekonomicznego,
- b — odpowiada wynikającej z tego planu kwocie dotacji przedmiotowych, podlegających pokryciu z podatku obrotowego,
- c — odpowiada wynikającej z powyższego planu kwocie sprzedaży artykułów, podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym.

2. Jednostki gospodarcze, o których mowa w ust. 1, rozliczające podatek obrotowy i dotacje w sposób prowizoryczny, jeżeli w ich kwartalnym wycinku planu techniczno-ekonomicznego suma należnego podatku obrotowego jest niższa od kwoty dotacji, nie obliczają na fakturach podatku obrotowego; zgłaszają one pisemnie wydziałowi finansowemu prezydium właściwej rady narodowej przed rozpoczęciem kwartału kwotę należnych za ten kwartał dotacji, które nie znajdują pokrycia w kwocie należnego podatku obrotowego, zaplanowanego na ten kwartał. Kwotę dotacji w zgłoszeniu oblicza się prowizorycznie w wysokości różnicy między zaplanowaną na powyższy okres kwotą dotacji a kwotą zaplanowanego podatku obrotowego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy w kwartalnym wycinku planu techniczno-ekonomicznego nie przewidziano podatku obrotowego, z tym że wówczas zgłosić należy pełną kwotę dotacji przewidzianą w kwartalnym wycinku planu.

4. Na podstawie zgłoszenia (ust. 2 i 3) wydział finansowy prezydium właściwej rady narodowej przelewa w dniu 9, 19 i ostatnim każdego miesiąca na rachunek bankowy wskazany w zgłoszeniu po 1/3 różnicy między kwotą dotacji a kwotą podatku obrotowego bądź w wypadkach, o których mowa w ust. 3 — po 1/3 należnej dotacji — przewidzianych w kwartalnym wycinku planu techniczno-ekonomicznego.

5. Jednostki gospodarcze, o których mowa w ust. 1, zamierzające prowizorycznie rozliczać podatek obrotowy i dotacje, powinny o tym zawiadomić pisemnie wydział finansowy prezydium właściwej rady narodowej.

§ 15. 1. Jednostki gospodarcze obowiązane do uiszczania podatku obrotowego w trybie nie przewidzianym w § 14 ust. 1, tzn. do uiszczania go w określonych terminach, za okresy nie przekraczające miesiąca, np. dekadowo, mogą rozliczać podatek obrotowy i dotacje za powyższy okres prowizorycznie przez zastosowanie do wartości sprzedanych w okresie sprawozdawczym artykułów procentowej stawki podatkowej. W tym wypadku stosuje się odpowiednio przepis § 14 ust. 5.

2. Prowizoryczne rozliczenie (ust. 1) następuje na podstawie przedstawionego wydziałowi finansowemu prezydium właściwej rady narodowej w obowiązującym terminie formu-

larza deklaracji dekadowej o podatku obrotowym, w której należy podać następujące dane:

- 1) wartość sprzedaży w danej dekadzie produkcji opodatkowanej, przeznaczonej na rynek krajowy,
- 2) stawkę procentową i sposób jej obliczenia,
- 3) kwotę podatku.

Stawkę podatku oblicza się w sposób określony w § 14 ust. 1.

3. Jeżeli w kwartalnym wycinku planu techniczno-ekonomicznego suma należnego podatku obrotowego jest niższa od kwoty dotacji bądź jeżeli w planie tym nie przewidziano podatku obrotowego, stosuje się odpowiednio przepisy § 14 ust. 2 i 3. W tych wypadkach podaje się w deklaracji wysokość dotacji i sposób jej obliczenia.

4. W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej, na wniosek jednostki gospodarczej obowiązanej do dekadowych wpłat podatku obrotowego, może zezwolić tej jednostce na prowizoryczne rozliczenie podatku obrotowego i dotacji przedmiotowych za okresy dekadowe zamiast w trybie określonym w ust. 1 i 2, w drodze uiszczania przez nią za te okresy 1/3 różnicy między kwotą podatku obrotowego a kwotą dotacji, wynikających z kwartalnego wycinka planu techniczno-ekonomicznego.

§ 16. Na uzasadniony wniosek jednostki gospodarczej wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w drodze wyjątku zezwolić na prowizoryczne rozliczenie dotacji w wypadkach, o których mowa w § 14 ust. 2 i 3 i § 15 ust. 3, za okresy krótsze od dekadowych. Prowizoryczną dotację ustala się wówczas w odpowiednio niższej kwocie, aniżeli to wynika z § 14 ust. 2 i 3.

§ 17. 1. Rozliczenia dotacji na podstawie obowiązujących stawek i zapisów księgowych dokonuje się miesięcznie za okresy od początku roku do końca każdego miesiąca, nie później niż do dnia 23 miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym, na podstawie danych wynikających ze sprawozdania miesięcznego o podatku obrotowym oraz z „Obliczenia dotacji przedmiotowych finansowanych z podatku obrotowego” według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do zarządzenia. Jednostki gospodarcze powinny dołączyć do obliczenia na koniec miesiąca czerwca i grudnia zestawienie według wzoru stanowiącego załącznik nr 6 do zarządzenia. W zestawieniu należy wymienić artykuły w szczególności asortymentowej według katalogu cen fabrycznych. Jednostki gospodarcze prowadzące rejestr (§ 13 ust. 2) dołączają do obliczenia na koniec miesiąca czerwca i grudnia zamiast zestawienia odpis rejestru na koniec tych miesięcy.

2. W celu rozliczenia dotacji jednostka gospodarcza w sprawozdaniu miesięcznym o podatku obrotowym powinna podać również dane dotyczące dotacji.

3. Wszelkie późniejsze sprostowania rozmiarów sprzedaży jednostki gospodarczej, w wyniku których następuje zwiększenie lub zmniejszenie ilości sprzedanych artykułów, na które udziela się dotacji, powinny znaleźć wyraz w rozliczeniu dotacji za okres, w którym dokonano sprostowania rozmiarów sprzedaży.

§ 18. 1. Na wniosek jednostki gospodarczej wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zezwolić na prowizoryczne rozliczenie podatku obrotowego i dotacji za okresy miesięczne w ciągu kwartału. W tym wypadku stosuje się odpowiednio przepisy §§ 14 i 15.

2. W razie prowizorycznego rozliczenia w ciągu kwartału podatku obrotowego i dotacji za okresy miesięczne (ust. 1), rozliczenia dotacji na podstawie obowiązujących sta-

wek i zapisów księgowych dokonuje się w sprawozdaniu o podatku obrotowym za ostatni miesiąc kwartału. W tym wypadku obliczenie, o którym mowa w § 17 ust. 1, sporządza się za odpowiednio dłuższy okres,

§ 19. Ostatecznego rozliczenia dotacji dokonuje się za okres roku kalendarzowego, na podstawie danych wynikających ze sprawozdania rocznego o podatku obrotowym oraz obliczenia, o którym mowa w § 17 ust. 1, na koniec miesiąca grudnia.

Rozdział 3.

Kontrola udzielanych dotacji przedmiotowych.

§ 20. 1. W zakresie artykułów (usług) nie objętych systemem cen fabrycznych, a na które są udzielane dotacje przedmiotowe, jednostkowe kalkulacje kosztów własnych, o których mowa w instrukcjach Głównego Urzędu Statystycznego i Ministerstwa Finansów w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej — jednostki gospodarcze i rozliczające powinny sporządzać w takiej szczególności, w jakiej są sporządzane żądania zapłaty (§ 5 ust. 4 pkt 2).

2. Listę artykułów lub grup artykułów dotowanych, objętych systemem cen fabrycznych, na które jednostki gospodarcze i rozliczające będą sporządzać jednostkową kalkulację kosztów własnych bądź sprawozdania z rentowności grup wyrobów, ustala właściwe ministerstwa w porozumieniu z Ministerstwem Finansów, w trybie przewidzianym instrukcją F-3 Głównego Urzędu Statystycznego i Ministerstwa Finansów w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu techniczno-ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw przemysłowych.

§ 21. Wydziały finansowe prezydiów powiatowych i wojewódzkich rad narodowych oraz resortowe organy rewizji finansowo-księgowej przeprowadzają w jednostkach gospodarczych kontrolę prawidłowości sporządzanych przez nie kalkulacji i sprawozdań określonych w § 20 oraz kontrolę prawidłowości rozliczeń z tytułu otrzymanych dotacji.

§ 22. 1. Wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych zawiadamiają wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych o stwierdzonych wypadkach niewłaściwego sporządzania przez jednostki gospodarcze jednostkowej kalkulacji kosztów własnych bądź sprawozdania z rentowności grup wyrobów (§ 20).

2. O wypadkach określonych w ust. 1, stwierdzonych przez wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych bądź ujawnionych w wyniku kontroli przeprowadzanych we własnym zakresie, wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych zawiadamiają właściwe jednostki rozliczające.

3. Odpisy zawiadomień kierowanych do jednostek rozliczających (ust. 2) wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych przesyłają do wiadomości właściwym ministerstwom lub centralnym związkom spółdzielczym oraz Ministerstwu Finansów.

4. O wypadkach niewłaściwego sporządzenia przez jednostki gospodarcze sprawozdania bądź kalkulacji (ust. 1), stwierdzonych w czasie kontroli przeprowadzanych we własnym zakresie, jednostki rozliczające zawiadamiają właściwe ministerstwa lub centralne związki spółdzielcze, a odpisy tych zawiadomień przesyłają Ministerstwu Finansów.

5. Ministerstwa i centralne związki spółdzielcze o stwierdzonych przez nie wypadkach, o których mowa w ust. 1, powiadamiają Ministerstwo Finansów.

§ 23. O wypadkach nieprawidłowego dokonywania przez jednostki gospodarcze rozliczeń z tytułu otrzymanych dotacji (§ 21) należy zawiadamiać jednostki rozliczające.

Rozdział 4.

Zmiany dotacji przedmiotowych w ciągu roku.

§ 24. Właściwe ministerstwa bądź centralne związki spółdzielcze oraz jednostki rozliczające w razie stwierdzenia okoliczności, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 2—4 uchwały, powinny dokonać zmian stawek dotacji przedmiotowych ustalonych dla podległych im jednostek rozliczających bądź zgrupowanych lub zrzeszonych w nich jednostek gospodarczych.

§ 25. W wypadkach określonych w § 14 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały zmiana stawek dotacji przedmiotowych następuje z mocą obowiązującą od momentu powstania okoliczności, które powodują dokonanie tych zmian.

§ 26. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej analizy (§ 15 uchwały) zostaną ujawnione okoliczności określone w § 14 ust. 1 pkt 4 uchwały:

- 1) jednostki rozliczające powinny — w ciągu 30 dni od terminu przewidzianego dla składania przez jednostki gospodarcze półrocznych i rocznych sprawozdań finansowych — dokonać, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia danego roku, obniżenia jednostkowych stawek dotacji ustalonych dla podległych im jednostek gospodarczych i zawiadomić o tym właściwe ministerstwo bądź centralny związek spółdzielczy oraz wydział finansowy prezydium rady narodowej, właściwej dla jednostki gospodarczej, której obniżono jednostkową stawkę dotacji,
- 2) ministerstwa i centralne związki spółdzielcze powinny — w ciągu 30 dni od terminu przewidzianego dla składania przez jednostki rozliczające półrocznych i rocznych zbiorczych sprawozdań finansowych — dokonać z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia danego roku obniżenia średnich stawek dotacji przedmiotowych ustalonych dla podległych im jednostek rozliczających i zawiadomić o tym Ministerstwo Finansów.

2. W razie obniżenia stawek dotacji (ust. 1 pkt 2) właściwe ministerstwa i centralne związki spółdzielcze w ciągu 15 dni od daty wydania decyzji o obniżeniu ustalonych dla podległych im jednostek rozliczających stawek dotacji — powinny wystąpić do Ministerstwa Finansów z wnioskiem o dokonanie odpowiedniego zmniejszenia stawek dotacji, ustalonych dla nich w uchwale Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa i niektórych zasad jego wykonywania.

§ 27. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli (§ 21) zostanie ujawnione, że jednostkowa kalkulacja kosztu własnego artykułu nie objętego systemem cen fabrycznych (usługi), na który udziela się dotacji przedmiotowej, została niewłaściwie sporządzona przez jednostkę gospodarczą, jednostka rozliczająca, o ile zaistnieją okoliczności określone w § 26 ust. 1, powinna niezwłocznie dokonać z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia danego roku odpowiedniego obniżenia jednostkowej stawki dotacji przedmiotowej.

2. Jednocześnie z dokonaniem obniżenia jednostkowych stawek dotacji przedmiotowych (ust. 1) jednostki rozliczające powinny występować do właściwych ministerstw lub centralnych związków spółdzielczych z wnioskami o obniżenie ustalonych dla nich średnich stawek dotacji na te artykuły lub usługi, na które dokonały obniżenia jednostkowych stawek dla podległych im jednostek gospodarczych.

3. Ministerstwa i centralne związki spółdzielcze po dokonaniu obniżenia średnich stawek dotacji ustalonych dla podległych im jednostek rozliczających — występują do Ministerstwa Finansów z wnioskami o obniżenie stawek dotacji ustalonych w uchwale, o której mowa w § 26 ust. 2.

§ 28. O ile w wyniku przeprowadzonej analizy (§ 26) zostanie stwierdzone, że faktyczny poziom średnich kosztów własnych w zjednoczeniu przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym odbiega od poziomu kosztów przyjętego do kalkulacji ceny fabrycznej dla danego artykułu objętego systemem cen fabrycznych i nie wynika z faktycznych osiągnięć w zakresie obniżenia kosztów własnych, a tym samym nie uzasadnia udzielania dotacji w ogóle bądź w ustalonej wysokości — właściwe ministerstwa powinny bezzwłocznie zawiadomić o tym Komisję Planowania przy Radzie Ministrów, Ministerstwo Finansów oraz Państwową Komisję Cen.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 29. Szczegółowe zasady finansowania i rozliczania dotacji przedmiotowych, udzielanych państwowym przedsiębiorstwom przemysłowym objętym planowaniem centralnym na rozruch eksploatacyjny produkcji nowych artykułów, regulują odrębne przepisy.

§ 30. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 1961 r. w sprawie zasad ustalania stawek oraz trybu finansowania i kontroli prawidłowości wypłat dotacji przedmiotowych (Monitor Polski Nr 34, poz. 158).

2. Tracą moc przepisy:

- 1) §§ 3—8 zarządzenia nr 2 Ministra Finansów z dnia 12 stycznia 1966 r. w sprawie podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarczych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego oraz pokrywania tym jednostkom z podatku obrotowego dotacji przedmiotowych;
- 2) §§ 7—9 zarządzenia nr 7 Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1965 r. w sprawie podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarczych, podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego, w brzmieniu ustalonym zarządzeniem nr 6 z dnia 20 stycznia 1966 r.;
- 3) §§ 9 i 10 zarządzenia nr 3 Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 1966 r. w sprawie podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarczych, podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu, oraz pokrywania niektórym z tych jednostek dotacji przedmiotowych z podatku obrotowego.

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załączniki do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1966 r. (poz. 348).

Załącznik nr 1.

ZĄDANIE ZAPŁATY Nr

dotacji przedmiotowych (pokrywanych z kredytów budżetu centralnego) przypadających na podstawie wystawionych faktur do wypłaty za okres

Lp.	Nazwa artykułu bądź grup artykułów	Jednostka miary	Ilość sprzedanych artykułów od początku roku po potrąceniu zurotów	wartość sprzedaży od początku roku po potrąceniu zurotów		Należna kwota dotacji od początku roku (5—6)
				w cenach fabrycznych	w cenach zbytu	
1	2	3	4	5	6	7

Ministerstwo
 Zjednoczenie
 Przedsiębiorstwo

Załącznik nr 4.

REJESTR

podatku obrotowego i dotacji przedmiotowych finansowanych z tego podatku.

Lp.	Nazwa artykułu	Symbol (numer)	Jednostka miary	Pozycja katalogu cen fabrycznych	Cena artykułu			Procentowa stawka podatkowa	Od początku roku do końca miesiąca, sprawozdawczego							
					zbytu wg aktualnie obowiązujących cen		fabryczna		różnica cen (6-7 lub 7-6)	ilość artykułów			wartość sprzedanych artykułów		Należny podatek obrotowy brutto (13 - 14 bądź 13x9)	Należne dotacje przedmiotowe (14 - 13)
					zł	gr	zł			gr	zł	gr	wyitanych z magazynu	zuroty		
					z ł o t y c h											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
	Razem	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x					

Ministerstwo
 Zjednoczenie
 Przedsiębiorstwo

Załącznik nr 5.

Zarejestrowany w Głównym Urzędzie Statystycznym dnia 3 grudnia 1966 r. pod nr IX/193/13.

OBLICZENIE

dotacji przedmiotowych rozliczanych z budżetem centralnym z dochodów z tytułu podatku obrotowego na koniec miesiąca 1966 r.

Wartość sprzedaży artykułów przeznaczonych na rynek krajowy, których cena fabryczna jest wyższa od ceny zbytu - od początku roku do końca miesiąca sprawozdawczego		Należna dotacja przedmiotowa		Kwota dotacji przedmiotowych pokrytych z podatku obrotowego należnego od jednostki gospodarczej	Kwota dotacji przedmiotowych otrzymanych do końca miesiąca sprawozdawczego od udziału finansowego, a pokrytych w ciężar dochodów budżetu centralnego	Zurot dotacji nielanecznych, otrzymanych od udziału finansowego	Saldo rozliczeń (kol. 4-5-6+7 bądź kol. 5+6-4-7)
w cenach zbytu	w cenach fabrycznych	skorowania za okresy ubiegłe	kol. (2-1) ± 3				
1	2	3	4	5	6	7	8

(główny — starszy księgowy)

(miejscowość i data)

(kierownik jednostki gospodarczej)

Pouczenie:

Dane w kol. 1 — 4 wpisuje się na podstawie zapisów księgowych, a w razie prowadzenia „Rejestru podatków obrotowego i dotacji przedmiotowych pokrywanych z tego podatku” — na podstawie zapisów w tym rejestrze.

Ministerstwo
 Zjednoczenie przemysłu
 Przedsiębiorstwo

Załącznik nr 6.

Zarejestrowany w Głównym Urzędzie Statystycznym dnia 3 grudnia 1966 r. pod nr IX/103/14.

ZESTAWIENIE

dotacji przedmiotowych pokrytych z podatku obrotowego według stanu na koniec czerwca — grudnia *) 196 . . r.

Lp.	Rodzaj artykułu (wymienić kolejno wszystkie artykuły, o których mowa w § 11 ust. 1 zarządzenia, a których cena fabryczna jest wyższa od ceny zbytu)	Je 'nosika m.ary	Ilość artykułów sprzedanych do końca miesiąca sprawozdawczego	Jednostkowa cena		Różnica (kol. 5 — 6)	Kwota dotacji przedmiotowych od artykułów sprzedanych do końca miesiąca sprawozdawczego (kol. 4 × 7)
				fabryczna	zbytu		
				zł gr	zł gr	zł gr	
1	2	3	4	5	6	7	8
	Razem	×	×	×	×	×	

*) Niepotrzebne skreślić

(główny — starszy księgowy) (miejscowość i data) (kierownik jednostki gospodarczej)

Załącznik nr 7.

WYTYCZNE W SPRAWIE PROWADZENIA REJESTRU PODATKU OBROTOWEGO I DOTACJI PRZEDMIOTOWYCH FINANSOWANYCH Z TEGO PODATKU

1. Obliczenia podatku obrotowego za okresy miesięczne i roczne dokonuje się na podstawie rejestru sporządzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. Rejestr prowadzą jednostki gospodarcze w wypadku, gdy zbywają artykuły, których cena fabryczna jest wyższa od ceny zbytu, jeżeli dotacja przedmiotowa stanowiąca różnicę tych cen jest finansowana z podatku obrotowego.

3. Rejestr prowadzą również wspomniane w ust. 2 jednostki gospodarcze, w których według planu techniczno-ekonomicznego na dany rok podatek obrotowy jest mniejszy od dotacji bądź podatek obrotowy w ogóle nie występuje.

4. Rejestru nie prowadzą jednostki gospodarcze, które wyłącznie zbywają artykuły:

- 1) przeznaczone na eksport lub
- 2) których cena fabryczna jest równa cenie zbytu bądź,
- 3) które są opodatkowane w formie stawek procentowych.

Przepis ten nie ma zatem zastosowania w wypadku, gdy

oprócz artykułów wyżej wymienionych jednostka gospodarcza zbywa jeszcze inne artykuły (np. oprócz artykułów przeznaczonych na eksport produkuje artykuły przeznaczone na rynek krajowy). Wyjątek stanowią artykuły wytwarzane w produkcji ubocznej. Zbywanie takich artykułów, obok artykułów wymienionych w pkt 1—3, nie powoduje obowiązku prowadzenia rejestru.

5. Rejestr służy do prawidłowego obliczania podatku obrotowego oraz dotacji przedmiotowych pokrywanych z podatku obrotowego i stanowi zarazem urządzenie kontrolne ilości sprzedanych artykułów oraz właściwie zastosowanych cen zbytu i cen fabrycznych. W związku z tym rejestr powinien w zasadzie obejmować wszystkie artykuły podlegające opodatkowaniu podatkiem obrotowym oraz dotowane w trybie finansowania z tego podatku, z tym że artykuły przeznaczone na eksport, których cena fabryczna jest wyższa od ceny zbytu, powinny być zapisywane w rejestrze na osobnej karcie. Może też być prowadzony zamiast tego odrębny rejestr dotyczący wszystkich artykułów przeznaczonych

nych na eksport. W wyjątkowych wypadkach, gdyby prowadzenie rejestru w takich rozmiarach napotykało poważne trudności, jednostka gospodarcza może przedstawić wydziałowi finansowemu prezydium właściwej rady narodowej wniosek o wyrażenie zgody na prowadzenie rejestru według uproszczonego sposobu (np. przez nieobjęcie rejestru artykułów przeznaczonych na eksport lub opodatkowanych w formie stawek procentowych). Rozstrzygnięcie wniosku następuje w trybie i na warunkach określonych w § 13 ust. 3 zarządzenia.

6. Rejestr prowadzi się za okresy miesięczne i roczne narastająco, tzn. zapisuje się dane od początku roku do końca okresu sprawozdawczego. W razie prowizorycznego rozliczania podatku obrotowego za okresy miesięczne (§ 18 zarządzenia) rejestr prowadzi się kwartalnie i rocznie.

7. Formularze rejestru należy przygotować na cały rok w ten sposób, aby kolumny od 1 do 9 były wypełnione na jednej karcie dla całego roku (łącznie z odbitką przez kalkę przeznaczoną do rozliczeń półrocznych z wydziałem finansowym prezydium właściwej rady narodowej); natomiast dla dalszych kolumn rejestru trzeba przygotować nakładane na siebie karty oddzielne dla każdego miesiąca (12 kart rejestru).

8. Rejestr na koniec miesiąca czerwca i grudnia należy sporządzić przez kalkę dołączając 2 egzemplarz (łącznie z odbitką poz. 1—9 rejestru) do przedstawianego wydziałowi finansowemu prezydium właściwej rady narodowej „obliczenia” (załącznik nr 5) na koniec miesiąca czerwca i grudnia.

9. Rejestr należy wypełniać w sposób następujący:

- a) w kolumnie 2 należy wymieniać w pozycjach kolejno wszystkie artykuły posiadające odrębną cenę fabryczną i odrębną cenę zbytu (detaliczną); jeżeli w okresie wykonywania planu wystąpi sprzedaż artykułów nie wprowadzonych do rejestru, o cenie fabrycznej nie pokrywającej się z ceną zbytu, należy wprowadzać te artykuły do wolnych pozycji rejestru; w tym celu po każdej grupie asortymentowej, co do której przewiduje się możliwość podjęcia produkcji nowych asortymentów, należy zarezerwować odpowiednią ilość wolnych rubryk; w związku z tym podsumowanie rejestru pozycją „Razem” należy przeprowadzać dla każdego okresu oddzielnie, po sporządzeniu pełnego zestawienia;
- b) w kolumnie 3 podaje się symbol lub numer zgodnie z cennikami;
- c) w kolumnie 4 podaje się jednostki miary przyjęte dla danych artykułów w cennikach cen detalicznych (zbytu) i katalogach cen fabrycznych;
- d) w kolumnie 5 należy podawać pozycję katalogu cen fabrycznych;
- e) w kolumnie 6 podaje się obowiązujące ceny zbytu, a jeżeli do ceny zbytu dolicza się dopłaty za dodatkowe usługi (np. dopłaty eksportowe), cenę zbytu podwyższa się o przewidziane cennikiem dopłaty,

chyba że dopłaty te ewidencjonuje się odrębnie; w razie stosowania bonifikat (rabatów) udzielanych zgodnie z obowiązującymi przepisami, cenę zbytu obniża się o bonifikaty (rabaty); bonifikaty jakościowe nie podlegają potrąceniu z cen zbytu; jeżeli artykuł jest sprzedawany w dwóch lub więcej gatunkach o różnych cenach zbytu bądź jeżeli do pewnej partii danego artykułu dokonywane są dodatkowe usługi, za które przysługuje przedsiębiorstwu dopłata do ceny zbytu, gatunki i asortymenty o różnych cenach zbytu należy wprowadzić do rejestru w odrębnych pozycjach; obowiązek wyodrębnienia różnych asortymentów i gatunków nie dotyczy artykułów, dla których ustalono procentowe stawki podatku obrotowego, jak również wypadków odrębnego ewidencjonowania dopłat;

- f) kolumnę 7 wypełnia się na podstawie katalogów cen fabrycznych, z tym że jeżeli do ceny fabrycznej dolicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami dopłaty (np. dopłaty eksportowe), cenę fabryczną podwyższa się o te dopłaty, chyba że dopłatę ewidencjonuje się odrębnie;
- g) w kolumnie 8 należy podawać różnicę między ceną zbytu a ceną fabryczną; jeżeli cena fabryczna (kolumna 7) jest wyższa od ceny zbytu (kolumna 6), różnicę należy poprzedzić znakiem „—”;
- h) po zakończeniu okresu obliczeniowego należy wpisać do rejestru ilości opodatkowanych artykułów wydanych z magazynów (kolumna 10) i zwróconych przez odbiorców (kolumna 11); po wpisaniu danych do kolumn 10 i 11 wylicza się ilość sprzedanych faktycznie artykułów przez odjęcie ilości podanych w kolumnie 11 od ilości z kolumny 10;
- i) należny podatek obrotowy za okres obliczeniowy wylicza się jako różnicę kwot zapisanych w kolumnach 13 i 14; jeżeli wartość sprzedaży w cenach zbytu (kolumna 13) jest wyższa od wartości sprzedaży w cenach fabrycznych (kolumna 14), różnicę należy wpisać w kolumnie 15; w przeciwnym razie różnicę wpisuje się do kolumny 16; suma podatku z kolumny 15, zmniejszona o sumę dotacji z kolumny 16, określa wysokość należnego podatku obrotowego netto za okres obliczeniowy.

10. Jeśli chodzi o artykuły opodatkowane w formie stawek procentowych, wypełnia się jedynie kolumny 1—3, 6, 9—13 i 15, z tym że należny podatek obrotowy od sprzedaży tych artykułów oblicza się przez przemnożenie wartości sprzedanych artykułów w cenie zbytu (kolumna 13) przez procentowe stawki podatku obrotowego (kolumna 9). W tym wypadku pod jedną pozycją rejestru można łączyć artykuły, do których stosuje się tę samą stawkę podatkową. Przepis niniejszego ustępu stosuje się również do artykułów, których cenę fabryczną ustalono przez odjęcie od ceny zbytu procentu określonego w katalogu cen fabrycznych.